

Sieci Neuronowe

Sprawozdanie z ćwiczenia 6

Technologia

Python 3.11, Jupyter Notebook, Torchvision, Google Colab środowisko T4

Realizacja ćwiczenia

Cel ćwiczenia

W ćwiczeniu 6 należy zbudować sieć wykorzystującą warstwy CNN i operator max pooling do klasyfikacji obrazów. Zbiorem danych jest Fashion MNIST zawierający 70,000 obrazów 28x28 posiadających jeden kanał barwy. Eksperymenty będą wykonywane na 10% danych z racji tego, że danych jest bardzo dużo.

Architektura modelu sieci konwolucyjnej

```
class CustomCNN(nn.Module):
    def __init__(self, num_channels, kernel_size, pool_size):
        super(CustomCNN, self).__init__()

        self.conv_block = nn.Sequential(
            nn.Conv2d(1, num_channels, kernel_size=kernel_size),
            nn.LeakyReLU(),
            nn.MaxPool2d(kernel_size=pool_size),
        )

        self.fc_block = nn.Sequential(
            nn.Flatten(),
            LazyLinear(120),
            nn.LeakyReLU(),
            LazyLinear(10),
            nn.LogSoftmax(dim=1)
        )

    def forward(self, x):
        x = self.conv_block(x)
        x = self.fc_block(x)
        return x
```

Ta klasa reprezentuje prostą architekturę konwolucyjną (CNN) w PyTorch:

1. Warstwa konwolucyjna:

- Wejście: Obrazy o jednym kanale (grayscale), ponieważ **nn.Conv2d(1, num_channels, kernel_size=kernel_size)** używa 1 jako liczby kanałów wejściowych.
- Liczba kanałów wyjściowych: Określona przez parametr **num_channels**.
- Rozmiar filtra konwolucyjnego: Określony przez parametr **kernel_size**.
- Funkcja aktywacji: Leaky ReLU (**nn.LeakyReLU()**) - funkcja ta pozwala na przekazywanie pewnej ilości ujemnych wartości, co może pomóc w uczeniu bardziej rozbudowanych reprezentacji.
- Warstwa Max Pooling: Redukuje wymiar przestrzenny danych poprzez wybieranie maksymalnej wartości z okna o określonym rozmiarze (określonym przez parametr **pool_size**).

2. Warstwy w pełni połączone:

- **nn.Flatten()**: Spłaszcza dane do jednowymiarowego tensora, aby mogły być przekazane do warstw fully connected.
- **LazyLinear(120)**: Warstwa fully connected z 120 neuronami. Parametr **120** został użyty jako rozmiar wyjścia tej warstwy.
- Funkcja aktywacji: Leaky ReLU.
- **LazyLinear(10)**: Warstwa fully connected z 10 neuronami, co sugeruje, że sieć jest przeznaczona do klasyfikacji na 10 klas.
- Warstwa softmax (nn.LogSoftmax(dim=1)): Funkcja aktywacji, która przekształca wyniki na prawdopodobieństwa, szczególnie używana w problemach klasyfikacji.

Inicjalizacja wag:

```
def init_normal(m):
    if isinstance(m, nn.Conv2d) or isinstance(m, nn.Linear):
        torch.manual_seed(seed)
        if hasattr(m, 'weight'):
            nn.init.xavier_normal_(m.weight)
        if hasattr(m, 'bias'):
            nn.init.constant_(m.bias, 0)
```

Transformacja danych:

```
transform = transforms.Compose([transforms.ToTensor(),
                                transforms.Normalize((0.5,), (0.5,))])
```

Dodawanie szumu gaussowskiego:

```
transform_blur = transforms.Compose([
    transforms.ToTensor(),
    transforms.Normalize((0.5,), (0.5,)),
    GaussianBlur(kernel_size=9, sigma=(1.5, 5.0))
])
```

Wyniki domyślnej architektury sieci

epok	50
batch	600
zbiór	10%

CustomCNN(

(conv_block): Sequential(

(0): Conv2d(1, 32, kernel_size=(3, 3), stride=(1, 1))

(1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)

(3): MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)

)

(fc_block): Sequential(

(0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)

(1): Linear(in_features=5408, out_features=120, bias=True)

(2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(3): ReLU()

(4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)

(5): LogSoftmax(dim=1)

)

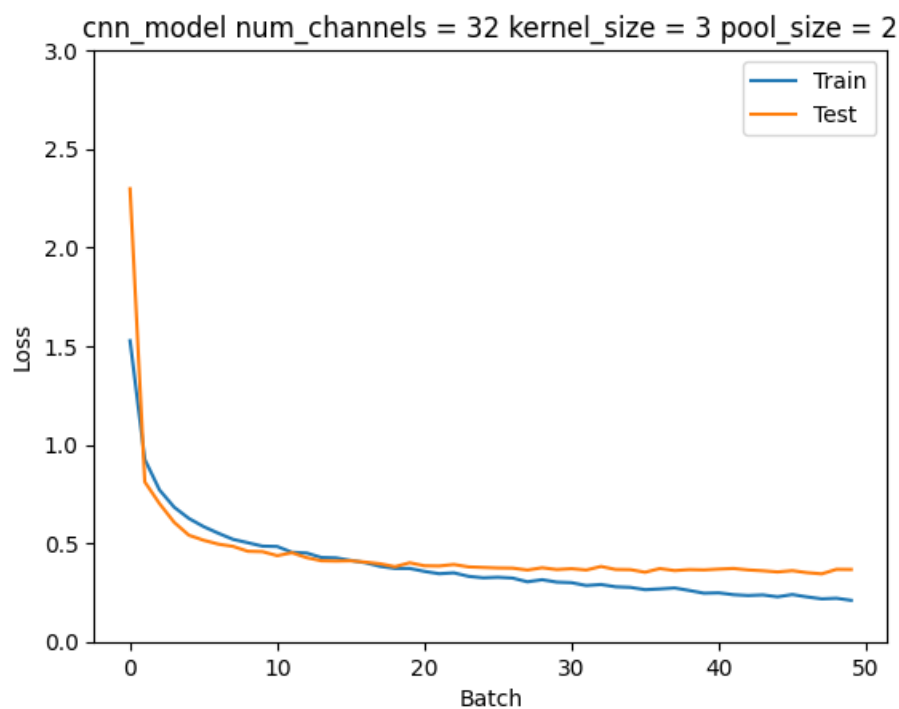
))

Training Time (in seconds) = 303.36

Accuracy: 0.8790

Precision: 0.8783

F1 Score: 0.8774

Porównanie liczby kanałów wyjściowych warstwy konwolucyjnej

CustomCNN(

```
(conv_block): Sequential(  
  (0): Conv2d(1, 8, kernel_size=(3, 3), stride=(1, 1))  
  (1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)  
  (3): MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)  
)  
(fc_block): Sequential(  
  (0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)  
  (1): Linear(in_features=1352, out_features=120, bias=True)  
  (2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (3): ReLU()  
  (4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)  
  (5): LogSoftmax(dim=1)  
)  
)
```

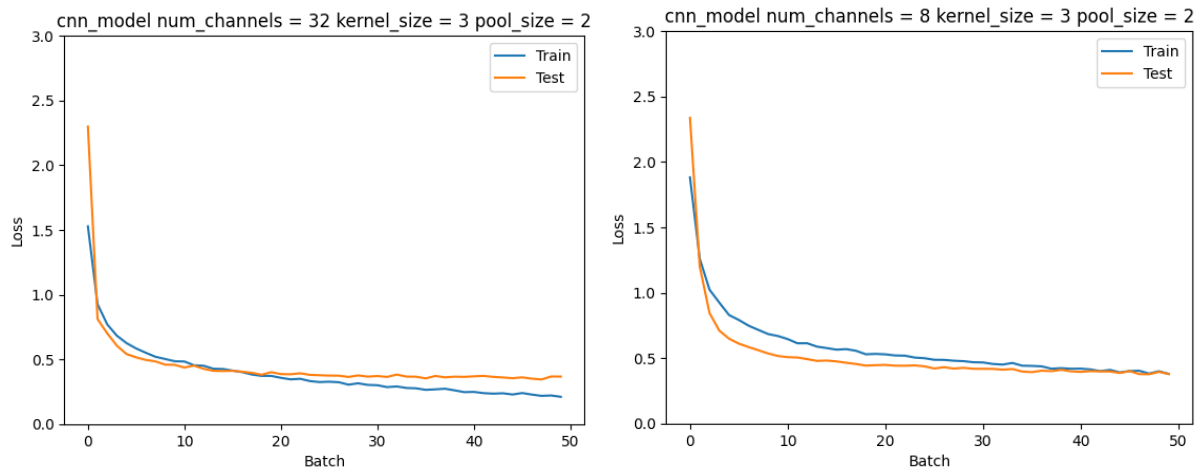
Training Time (in seconds) = 114.16

Accuracy: 0.8600

Precision: 0.8579

F1 Score: 0.8566

Wyniki minimalnie gorsze. Na pewno trzeba zauważyć o połowę krótszy czas.

Można zauważyć, że zmniejszenie liczby kanałów warstwy konwolucyjnej sprawiło spowolnienie uczenia na danych treningowych. Również ciekawym jest fakt, iż koszt dla danych testowych czy walidacyjnych jest niższy niż dla treningowych. Zmniejszenie liczby kanałów może oznaczać, że model ma mniej możliwości do wykrywania złożonych cech w danych treningowych. To może prowadzić do spowolnienia procesu uczenia, ponieważ model musi bardziej subtelnie dostosować się do dostępnych informacji.

CustomCNN(

```
(conv_block): Sequential(  
  (0): Conv2d(1, 64, kernel_size=(3, 3), stride=(1, 1))  
  (1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)  
  (3): MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)  
)
```

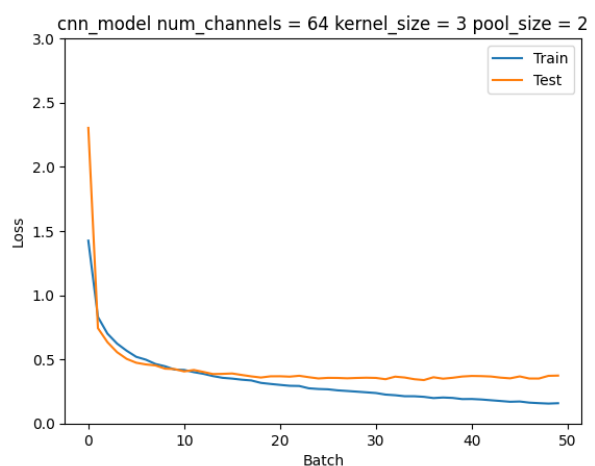
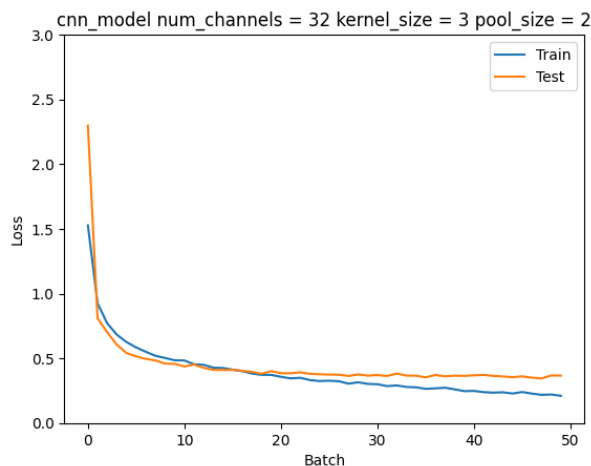
```
(fc_block): Sequential(  
  (0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)  
  (1): Linear(in_features=10816, out_features=120, bias=True)  
  (2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (3): ReLU()  
  (4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)  
  (5): LogSoftmax(dim=1)  
)
```

Training Time (in seconds) = 578.93

Accuracy: 0.8850

Precision: 0.8841

F1 Score: 0.8836

W przypadku zwiększenia liczby kanałów wyjściowych warstwy konwolucyjnej z 32 na 64, można zauważyć poprawę wyników. Uzyskaliśmy 88,5% dokładności prawie dwa razy dłuższym czasem wykonywania uczenia. Liczba wejść która wchodzi pierwszej warstwy liniowej jest dwa razy większa niż w przypadku domyślnego modelu. Zwiększona złożoność modelu sprawiła szybsze dostosowanie się do danych treningowych, co widać na wykresie.

Porównanie rozmiaru filtra warstwy konwolucyjnej

CustomCNN(

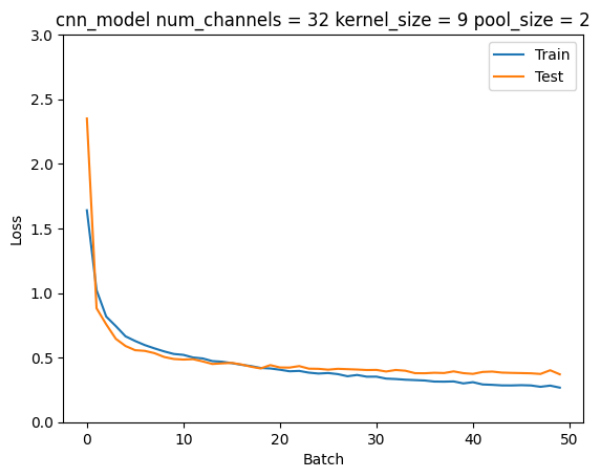
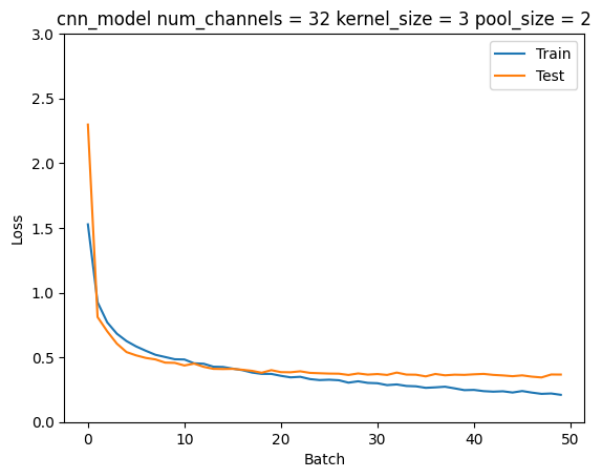
```
(conv_block): Sequential(  
  (0): Conv2d(1, 32, kernel_size=(9, 9), stride=(1, 1))  
  (1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)  
  (3): MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)  
)  
(fc_block): Sequential(  
  (0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)  
  (1): Linear(in_features=3200, out_features=120, bias=True)  
  (2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (3): ReLU()  
  (4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)  
  (5): LogSoftmax(dim=1)  
)  
)
```

Training Time (in seconds) = 259.36

Accuracy: 0.8700

Precision: 0.8698

F1 Score: 0.8685

Lepszy czas, natomiast lekko gorsze wyniki. Biorąc pod stopień zwiększenia perceptywnego pola, można było spodziewać się większej różnicy w wynikach. Zwiększenie mogło spowodować reakcję na większe wzorce w danych lub do bardziej globalnych danych. Natomiast obrazy 28x28 nie posiadają takich globalnych wzorców. Spowodowało to ogólnie spowolnienie tempa uczenia się.

CustomCNN(

(conv_block): Sequential(

(0): Conv2d(1, 32, kernel_size=(1, 1), stride=(1, 1))

(1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)

(3): MaxPool2d(kernel_size=2, stride=2, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)

)

(fc_block): Sequential(

(0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)

(1): Linear(in_features=6272, out_features=120, bias=True)

(2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(3): ReLU()

(4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)

(5): LogSoftmax(dim=1)

)

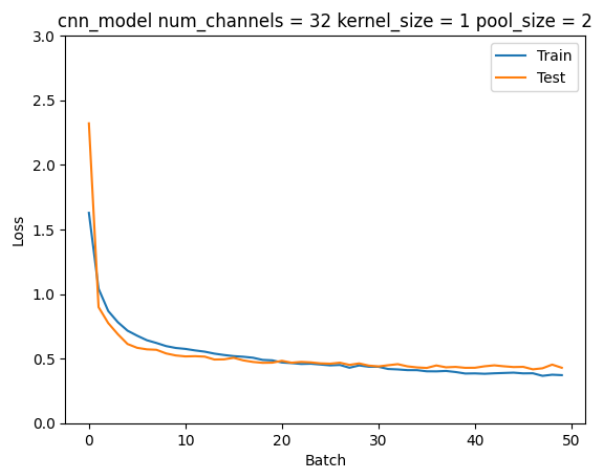
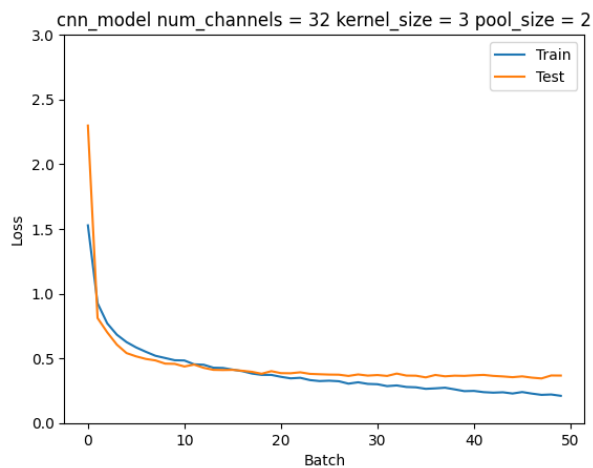
)

Training Time (in seconds) = 328.56

Accuracy: 0.8480

Precision: 0.8473

F1 Score: 0.8455

W tym porównaniu ograniczyliśmy perceptywne pole do jednego piksela w obrazie. Powoduje to, że nie zwieramy na wyjściu z warstwy informacji o otoczeniu piksela. Spowodowało to spowolnienie uczenia, stosunkowo dłuższy czas iteracji oraz już znacznie gorsze wyniki od domyślnej konfiguracji.

Porównanie rozmiaru okna pooling

CustomCNN(

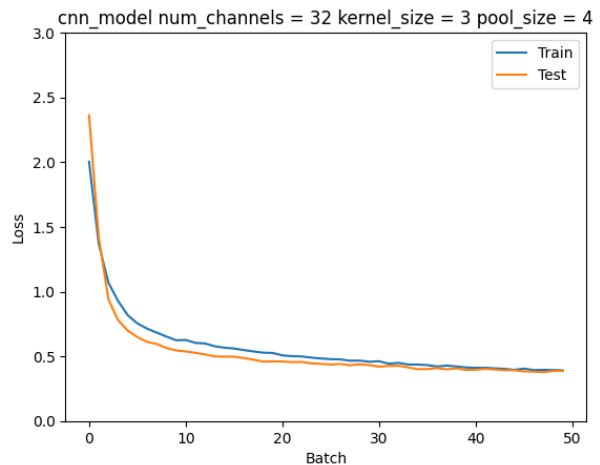
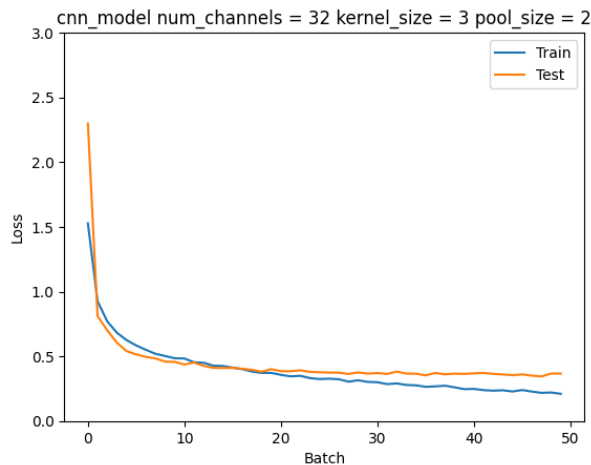
```
(conv_block): Sequential(  
  (0): Conv2d(1, 32, kernel_size=(3, 3), stride=(1, 1))  
  (1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)  
  (3): MaxPool2d(kernel_size=4, stride=4, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)  
)  
(fc_block): Sequential(  
  (0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)  
  (1): Linear(in_features=1152, out_features=120, bias=True)  
  (2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)  
  (3): ReLU()  
  (4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)  
  (5): LogSoftmax(dim=1)  
)  
)
```

Training Time (in seconds) = 264.26

Accuracy: 0.8680

Precision: 0.8644

F1 Score: 0.8651

Zmiana rozmiaru okna pooling z 2 na 4 sprawiła, że otrzymaliśmy lekko gorszy wynik. Zwiększenie okna powoduje większą redukcję przestrzennej rozdzielczości w warstwie konwolucyjnej, co prowadzi do utraty szczegółów. Zauważyć, trzeba ogólne spowolnienie uczenia jak i poziom kosztu dla danych treningowych.

CustomCNN(

(conv_block): Sequential(

(0): Conv2d(1, 32, kernel_size=(3, 3), stride=(1, 1))

(1): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(2): LeakyReLU(negative_slope=0.01)

(3): MaxPool2d(kernel_size=1, stride=1, padding=0, dilation=1, ceil_mode=False)

)

(fc_block): Sequential(

(0): Flatten(start_dim=1, end_dim=-1)

(1): Linear(in_features=21632, out_features=120, bias=True)

(2): Dropout2d(p=0.5, inplace=False)

(3): ReLU()

(4): Linear(in_features=120, out_features=10, bias=True)

(5): LogSoftmax(dim=1)

)

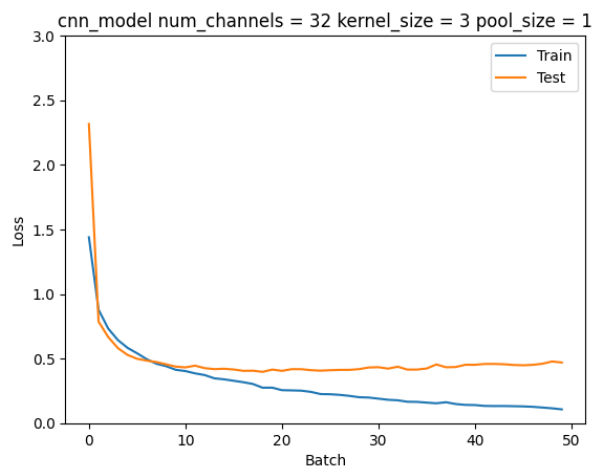
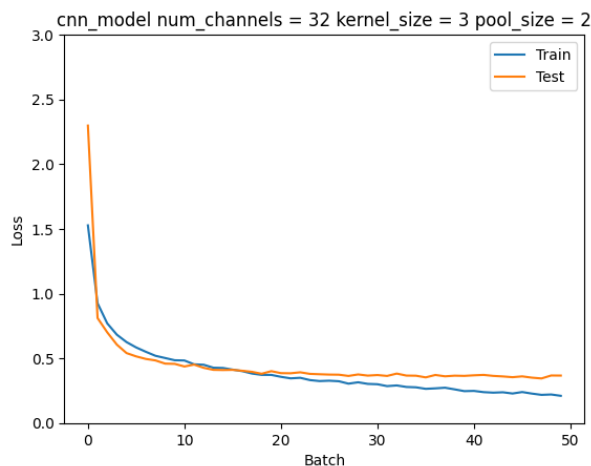
)

Training Time (in seconds) = 465.87

Accuracy: 0.8680

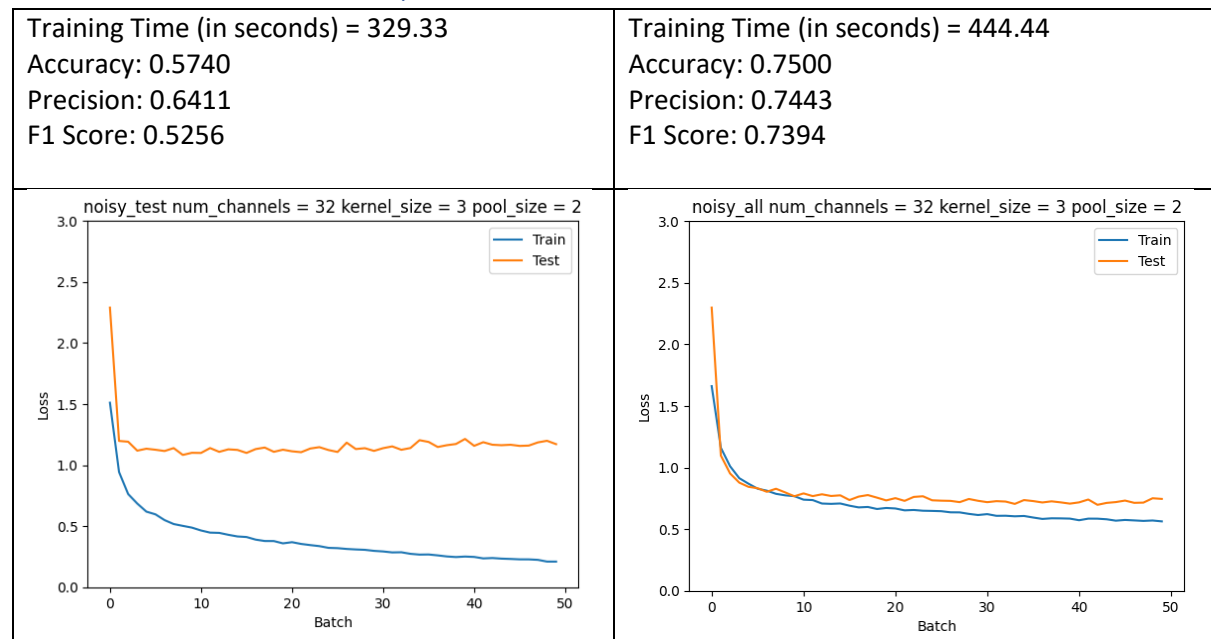
Precision: 0.8648

F1 Score: 0.8647

Trzeba zwrócić uwagę, że występuję tutaj brak redukcji wymiarowości, pierwsza warstwa liniowa przyjęła 21632 parametrów, co jest ogromną liczbą. Wyniki, również nie są znacznie gorsze niż w przypadku zwiększenia okna pooling, aczkolwiek tendencja funkcji kosztu jest zupełnie inna. W przypadku zmniejszenia są bardziej rozbieżne. Można zauważyć coś co by przypominało przesunięcie funkcji kosztu w osi Loss wykresu.

Porównanie zaburzenia danych

Podobnie jak w przypadku sieci bez warstw konwolucyjnych, szum w danych testowych sprawia, że koszt dla niespójnych danych jest wysoki. Warto zauważyć, że model, który otrzymał niezaszumione dane treningowe, uczy się jak w domyślnym modelu i po pierwszych epokach dalsze uczenie nieznacznie wpływa na wyniki kosztu dla testowych danych zaszumionych. Szum jest na tyle znaczący, że mimo lepszego dopasowania do szczegółów danych treningowych, model nie potrafi takich szczegółów rozpoznać w danych zaszumionych.

W przypadku spójności danych widać, że koszty są bardziej zbliżone. Mocny szum sprawia, że tracimy szczegóły w danych treningowych przez co trudniejsze jest lepsze dopasowanie modelu do danych. W tym przypadku uzyskujemy lepsze wyniki, aczkolwiek kosztem czasu.